
Institutionen för kommunikation och design

Fem pojkar är fler än fyra flickor

– En jämförande studie om jämställdhet i svenska barnprogram 1978, 1992 och 2007

Nina Jonsson & Lovisa Nyberg

Examensarbete 15 hp
Journalistik (C-nivå)
Höstterminen 2007

Handledare: Britt-Marie Ringfjord
Programmet för medieproduktion och journalistik 180 hp
Högskolan i Kalmar

Authors: Nina Jonsson and Lovisa Nyberg

Title: “Five boys are more than four girls” – a comparison study of equality in Swedish children’s programmes in the years 1978, 1992 and 2007.

Level: BA thesis in journalism

Location: University of Kalmar

Language: Swedish

Number of pages: 46 (with appendices 61)

Abstract

The purpose of this BA-thesis is to examine how many girls, boys, women and men who appear in children’s programmes in the years 1978, 1992 and 2007. We have also studied if they are described as typical gender role stereotypes and we have looked at the power conditions between girls and boys, women and men and children and adults. From the results we then examined the changes through out the years. We have made this possible by choosing two days each year when most children were watching the programmes.

With the gender role theory we have brought up the important issue of the fact that men appear more frequently in media then women and by doing so the media preserve men as the standard gender. You can also apply this theory on the condition of children and adults, where the adults are the norm in the generation system.

We have analysed the contents of the programmes by using a quantitative method and our results showed us that the equality between the sexes hasn’t improved as much as we had hoped for. The year 1978 sometimes had the same results as 2007 and at some parts the year 1978 was better than 2007. The year 1992 was not equal in any part except in the equality between the sexes in the starring role.

Keywords: Children, television, children’s programmes, adults, stereotype, gender role, norm, equality

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING	4
1.1 SYFTE.....	4
1.2 FRÅGESTÄLLNINGAR.....	5
1.3 AVGRÄNSNINGAR.....	5
2. BAKGRUND	6
2.1 SVERIGES TELEVISION.....	6
2.2 SVENSK TV:S BARNDOM.....	6
2.3 MEDIEKLIMATET PÅ 1970-TALET.....	7
2.4 MEDIEKLIMATET PÅ 1980- OCH 1990-TALET.....	9
2.5 MEDIEKLIMATET PÅ 2000-TALET.....	11
2.6 BEGREPP.....	13
2.6.1 Kön, genus och könsroll.....	13
2.6.2 Stereotyp.....	14
2.6.3 Könsidentitet.....	15
3. TIDIGARE FORSKNING	16
3.1 KÖN- OCH ÅLDERSFÖRDELNINGEN I BARNPROGRAM.....	16
3.2 KÖNSROLLSMÖNSTER I DISNEY.....	17
3.3 KRITISK HÅLLNING TILL KÖNSROLLSBEVARANDE TV.....	17
4. TEORI	18
4.1 KÖNSROLLSTEORI.....	18
4.2 TEORIN OM SOCIALISATION OCH KÖNSROLLER.....	19
4.3 KONSTRUKTIONISTISK TEORI.....	19
4.4 DISKURSTEORI.....	20
4.5 SAMMANFATTNING.....	21
5. UNDERSÖKNINGENS GENOMFÖRANDE	22
5.1 METOD.....	22
5.2 MATERIAL.....	22
5.3 UNDERSÖKNINGEN.....	23
5.4 METODKRITIK.....	24
6. RESULTAT	26
6.1 TOTALT 1978.....	26
6.2 TOTALT 1992.....	29
6.3 TOTALT 2007.....	32
6.4 SKILLNADER MELLAN ÅREN.....	34
7. SLUTSATSER OCH DISKUSSION	38
7.1 NÄR JÄMSTÄLLDHET ÄR I FOKUS MÄRKS DET I BARNPROGRAMMEN.....	38
7.2 ALTERNATIVA KÖNSROLLER I BARNPROGRAMMEN.....	39
7.3 SYNEN PÅ BARN HAR FÖRÄNDRATS.....	40
7.4 FÖRSLAG TILL VIDARE FORSKNING.....	42
8. REFERENSER	43
8.1 SKRIFTLIGA KÄLLOR.....	43
8.2 INTERNETKÄLLOR.....	45
8.3 MUNTliga KÄLLOR.....	46
8.4 ÖVRIGA KÄLLOR.....	46

BILAGA 1: KÖNSROLLSSTEREOTYPER.....	47
BILAGA 2: FRÅGOR TILL DEN KVANTITATIVA INNEHÅLLSANALYSEN	49
BILAGA 3: TOPPLISTA 1992 BARNPROGRAM	50
BILAGA 4: TOPPLISTA 2007 BARNPROGRAM	52
BILAGA 5: TABELLER PROGRAM FÖR PROGRAM	54

1. INLEDNING

Där är Röde Vips, snabbast av alla. Och någonstans finns kanske Kokoskorven, den vackraste kaninflickan av alla. Där är hon. Hon är det vackraste som finns med långa, raka öron. Storebror gräver den ståtligaste håla han någonsin grävt; djup, mäktig och jämn i kanterna. (Ur *Lilla syster kanin* i SVT, 2007-01-15)

Tv har för många barn blivit ett sätt att umgås och är en central plats i deras liv. Av den gemensamma tiden som föräldrar och barn tillbringar med varandra är den mesta tiden framför tv-apparaten. Det som visas på tv är till viss del direkt riktat till barn, till exempel via barnprogrammen. Medierna bidrar då till att definiera verkligheten omkring oss, och därmed också vilka vi är. (Gripsrud, 2006, Jönsson, 1985)

1.1 Syfte

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur många flickor, pojkar, kvinnor och män som förekommer i svenska barnprogram från 1978, 1992 och 2007 och vilka av dem som har en huvudroll. Vi ska även se om de framställs som typiska könsrollsstereotyper och vilka av karaktärerna som tilldelas maktpositionen i programmen. Efter våra observationer kommer vi att kunna konstatera om resultaten har förändrats genom åren.

Som barn föds vi in i ett samhälle där det redan finns givna uppdelningar mellan kvinnor och män. Därför tycker vi att det är intressant att undersöka hur barns sociala kön framställs i barnprogram. Barn identifierar sig ofta med personer som har samma kön som dem själva när de ser på tv. Och hur kvinnor och män framställs i medierna bidrar till föreställningar om hur man bör vara och se ut. (Davies, 2003, von Feilitzen red., 1989, Kleberg, 2006) Därför tycker vi att det är viktigt att undersöka dominansförhållanden mellan könen i barnprogrammen och om de framställs genom tydliga könsrollsstereotyper. Vi anser att det är först när man vet hur karaktärerna framställs i barnprogrammen som man kan ifrågasätta och göra något åt ett eventuellt problem.

1.2 Frågeställningar

I vår undersökning utgår vi ifrån huvudfrågan:

- Hur är jämställdheten i svenska barnprogram under 1978, 1992 och 2007?

För att kunna besvara vår huvudfråga har vi brutit ner den i fyra undersökningsfrågor:

- Hur många flickor, pojkar, kvinnor och män är med i programmen?
- Hur många flickor, pojkar, kvinnor och män förekommer som huvudroller?
- Tilldelas karaktärerna någon stereotyp?
- Vem tilldelas maktpositionen?
- Finns det skillnader mellan åren?

1.3 Avgränsningar

Vi har valt att göra en jämförande studie där vi undersöker barnprogram från åren 1978, 1992 och 2007. Eftersom Sveriges Television var de enda som sände tv under 1970-talet i Sverige kommer vi endast att undersöka barnprogram från Sveriges Television.

De år som vi ska undersöka valdes därför att vi vill se hur det har sett ut de senaste trettio åren. Då vi endast undersöker ett år från olika årtionden ville vi ha en bra grund att stå på och därför valde vi de två dagar under åren som flest barn tittade på Sveriges Televisions barnprogram.

2. BAKGRUND

I detta kapitel presenterar vi information som är nödvändig för att få en djupare förståelse för vårt problemområde. Det ska ge läsaren den kunskapsgrund som är nödvändig för vidare läsning. Här beskriver vi vad Sveriges Television är för något och vi tar upp historik. Det är dels nödvändig tv-historia men även historiska sammanfattningar kring de årtionden som vi har studerat, med fokus på hur barnprogramutbudet såg ut och hur man arbetade med jämställdhet. Mediernas representation av könsroller är nämligen historiskt betingad, så tidskontexten har betydelse för mediernas könsrollspresentation. (Kleberg, 2006) I följande kapitel presenterar vi även de barnprogram som vi har undersökt.

2.1 Sveriges Television

Sveriges Television startade 1956, då med endast en kanal, TV 1 (senare Kanal 1 och SVT1). 1969 utökade man utbudet och TV 2 (senare SVT2) kom till. Under de senaste åren har Sveriges Television expanderat med ytterligare fyra kanaler; SVT Europa, SVT24, SVT Barnkanalen och Kunskapskanalen. (www.wikipedia.se, a)

Eftersom Sveriges Television är ett public serviceföretag har de vissa riktlinjer som de ska följa. Till exempel arbetar barn- och ungdomsgenren medvetet med jämställdhet inom programmen, för att inte skildra människor och medverkande på ett stereotypiskt sätt. Sveriges Televisions mål för jämställdhet i utbudet är att få en så jämn fördelning av medverkande kvinnor och män som möjligt, med en högsta avvikelse på tio procent. (www.svt.se, a) När vi i fortsättningen använder oss av begreppet jämställdhet menar vi att det inte finns någon avvikelse alls, utan att det är en exakt fördelning mellan det kvinnliga och manliga könet och mellan barn och vuxna.

2.2 Svensk tv:s barndom

Den fjärde september 1956 började alltså Sveriges Radio (nuvarande Sveriges Television) att sända tv i Sverige. Utbudet för barn var inte alls lika brett som idag utan

det var några enstaka program som sändes. Det dröjde dessutom många år innan de flesta barn hade tillgång till det nya mediet. (Rydin, 2000)

Redan i mitten av 1960-talet började Sveriges Radio uppmärksamma hur viktigt det var med jämställdhet. De som arbetade med barnprogram koncentrerade sig på att inte skildra karaktärerna som typiska könsrollsstereotyper och man hade en ständig debatt om jämställdhet sinsemellan. Att könsrollsfrågorna dök upp även i programverksamheten tydde på att den allmänna debatten om jämställdhet hade börjat. (Rydin, 2000)

När TV 2 infördes 1969 startades även en självständig barnredaktion och Sveriges Television visade att man särskilt satsade på barnpubliken. Precis som för vuxenprogrammen skulle barnprogrammen få samma resurser i förhållande till sändningstidens omfattning. Dessutom skulle barnprogrammen få fasta tider. Efter införandet av TV 2 fördubblade barnen sitt tv-tittande. Vid den här tiden ansågs barn-tv som något positivt och i den nya förskoleverksamheten som byggdes upp på 1970-talet ingick exempelvis tv som en viktig del i barnens liv. (Rydin, 2000)

2.3 Medieklimatet på 1970-talet

1970-talet präglades av ett starkt intresse för barn. Olika familjepolitiska förändringar genomfördes och en omfattande utbyggnad av den kommunala barnomsorgen började. Lagen om förbud mot barnaga kom även till under 1970-talet. (Rydin, 2000)

Under årtiondet fanns en tilltro till medierna. Man trodde att via dem skulle man kunna överbygga klass- och informationsklyftor. Barnredaktionen började särskilt rikta sig till barn som kom från sociala miljöer där barnen kunde tänkas behöva extra uppmuntran. En annan uppgift var att uppmärksamma och ge plats åt så kallade svaga grupper som handikappade barn och invandrabarn. Man ville också bryta gammalmodiga könsrollsmönster och visa alternativa sätt att leva på. (Rydin, 2000)

Kvinnoforskningens uppgift under 1970-talet var att sätta kvinnorna på kartan. Detta

gjordes genom att en rad andra förändringar genomfördes. Till exempel verkställdes särbeskattning, föräldraförsäkring, fri abort och en förändrad skilsmässolag. Politiska organisationer började tävla mot varandra om vilka insatser som måste till för att även kvinnor skulle bli fullvärdiga människor och en rad jämlikhetsförbättringar skrevs ned från höger till vänster. (Hirdman, 2003)

Intresset för barnkulturen mattades av mot slutet av decenniet och det var inte längre lika populärt med barnkultur. En debatt om tv:s skadliga inverkan började och det varnades för att tv gjorde barnen slöa. (v Feilitzen red., 1989, Rydin, 2000)

Eftersom intresset för barn hade varit stort i början av 1970-talet gjordes barnprogram i större omfattning än tidigare. I USA hade det inte funnits någon egentlig barn-tv fram till dess att den pedagogiska programserien *Sesame Street* startade 1969. I programmet försökte man på ett underhållande sätt träna och förbereda förskolebarn inför skolstarten. (v Feilitzen red., 1989)

I Sverige inspirerade *Sesame Street* till *Fem myror är fler än fyra elefanter*, som är det första barnprogrammet av fyra som vi har undersökt från 1978. Programmet baserades på pedagogiska sketcher som framfördes av de populära komikerna Magnus Härenstam, Eva Remæus och Brasse Brännström. Det blev ett av det mest omtyckta programmet som har producerats vid Sveriges Radio genom tiderna. I det program som vi har undersökt presenterade de bokstaven D och siffran 7. (Rydin, 2000)

Programmet *Totte* handlar om en liten pojke som gör sådana vardagliga misstag som alla barn gör. I programmet som vi har undersökt ska Totte bada och man får se alla tokigheter som han gör i vattnet.

Fem dagar med Lisa är en serie om fyraåriga Lisa som i varje avsnitt gör olika vardagliga sysslor. I programmet berättar hennes storebror om hur det brukar vara när Lisa badar och tvättar håret tillsammans med deras mamma.

Den animerade serien *Kalles klätterträd* handlar om Kalle som ligger i sitt klätterträd och tänker. Han tänker på livet, skolan och om Emma, som bara finns i fantasin. I programmet som vi har undersökt tänker Kalle tillbaka på hur det var när han hade smittkoppor.

2.4 Medieklimatet på 1980- och 1990-talet

Redan under 1970-talet hade man strävat efter att höja barnprogrammets status. Under 1980-talet gjordes detta genom att bland annat ge lika lön till journalisterna och producenterna på barnredaktionen som till dem som arbetade på de andra redaktionerna. Debatten om tv:s skadliga inflytande som drog igång under slutet av 1970-talet fortsatte och växte sig starkare under 1980-talet. Sveriges Televisions barn-tv-chef vid den här tiden ansåg att barn under fem år inte borde titta på tv överhuvudtaget. Hon ville även att barn och föräldrar skulle få möjlighet att titta på barnprogrammen tillsammans. Därför gjordes en kanalomläggning 1987 som innebar att barnprogrammen för de yngsta barnen fick en senare tid i Kanal 1, medan de lite äldre barnen fick en tidigare tid i TV 2. Man började även sända barnprogram på söndagsmorgnar, vilket inte gillades av barn-tv-chefen. Hon ansåg att det redan fanns tillräckligt med tid för barnprogram och att barn borde ägna söndagar åt lek och avkoppling. (Filipson & Rydin, 1989, Rydin, 2000)

Det mål som barnredaktionen hade under 1970-talet, med att motverka könsrollsstereotyper och att få det mer jämställt i barnprogrammen, lyckades man inte förbättra under 1980- och 1990-talet. Det blev snarare sämre. Däremot fanns det fortfarande en vilja att förändra synen på flickor och pojkar. Ett exempel är figuren Björne som är långt ifrån machoidealet utan han är snarare en slags mjukisman. (Rydin, 2000)

Under 1990-talet etablerades fler och fler kommersiella kanaler och med det visades ett större antal animerade, oftast dubbade, amerikanska barnprogram. Sveriges Television fortsatte med både egenproducerade och inköpta program. (www.wikipedia.se, b)

Under 1980-och 1990-talet satsade kanalerna på en rad olika magasinprogram som exempelvis *Björnes magasin*. I programmen framställdes ofta barn som kompetenta och självständiga och det fanns ingen skillnad i en kvinnlig respektive manlig programledare. I *Björnes magasin* är den vuxna björnen Björne en symbol för barnet, som både har ett stort förnuft men samtidigt är den som inte klarar av vissa saker eller gör fel. I varje avsnitt är det en vän till Björne som hjälper honom att förstå och klara av de vardagssituationer som spelas upp. (Rydin, 2000) I de två *Björnes magasin*program som vi har tittat på får Björne besök av Larse och tillsammans presenterar de följande sex program.

Allihop är en tecknad serie som handlar om flickan Britta Bengtsson som vill ha nya saker av sina föräldrar hela tiden. Om de säger nej gråter hon, för då ger hennes föräldrar med sig.

Naturprogrammet *Storken Alexander* handlar om en stork vid namn Alexander. I avsnittet som vi har tittat på håller han på med att bygga ett bo till sig, sin fru och deras framtida barn.

David Larsson dirigerade kinesisk dans är en kortfilm om en pojke som dirigerar klassisk musik.

Flickan Greta är programledare för sitt egna tv-program i *Gretas TV program show*. I programmet medverkar även två vuxna män som tävlar mot varandra i en frågesport. Greta drar bland annat egna vitsar och det varvas med kortare inslag i form av sketcher.

I *Musen och Mandolin* är det en tecknare som med hjälp av lite färg på sin tumme ritat olika figurer som då kommer till liv. Två av dessa figurer är Musen och Mandolin och i det avsnitt som vi har tittat på startar de ett band tillsammans med två andra figurer.

Pingu är en leranimation om en liten pingvin och hans familj. Figurerna pratar med varandra, men inte på något existerande språk utan det är ett slags babbler som ändå kan

förstås av alla. I det program som vi har undersökt kissar Pingu utanför toan eftersom han inte når upp till sitsen och sedan klurar han på hur han ska lösa problemet.

2.5 Medieklimatet på 2000-talet

På 2000-talet hade Sveriges Television utökat utbudet av barnprogram till ett entimmesblock och samtliga barnprogram visas nu i SVT1. Programmen består av en blandning av tecknat, dramaproduktioner och magasinsprogram och de är både egenproducerade av Sveriges Television och inköpta. Man är fortfarande ensam om att sända barnprogram på kvällstid. (www.wikipedia.se, b)

Men i början av 2000-talet tappade Sveriges Television publik. På grund av konkurrensen har de successivt tappat andelar av tittartiden från målgruppen, barn från tre till fjorton år, till konkurrerande kanaler mellan åren 2001 och 2006. En förklaring till minskningen är att fler och fler barn väljer renodlade barnkanaler. Sedan 1996 har en kraftig förändring skett i hur barn fördelar sin tv-tid på andra barnkanaler. Under 1996 valde tre till sexåringar att lägga tio procent av sin tittartid på kanaler utanför de stora kanalerna. År 2006 hade denna grupp av barn kraftigt ökat till 47 procent. (Hadenius & Weibull, 2003, www.svt.se, a)

Den 23 december 2002 startade Sveriges Television Barnkanalen som är en renodlad barnkanal. Av de renodlade barnkanalerna som finns tillhör Barnkanalen en av de mest använda kanalerna hos de yngsta barnen. På samma kanalplats startades år 2004 Kunskapskanalen, som är producerad i samarbete med Utbildnings Radion. (www.svt.se, a, www.svt.se, b)

Från 1980-talets försämring av jämställdheten i barnprogram, ställer sig dagens medieforskare frågan om vilken roll medierna har i strävan efter jämställdhet. Frågan blir svår att svara på eftersom medierna kan både överföra de vanligaste uppfattningarna av könsrollsförhållanden samtidigt som de som enskilda program kan utmana dessa uppfattningar. Det som däremot kvarstår är att medier faktiskt fortsätter att skildra

världen huvudsakligen via mäns perspektiv. Så även om mycket har hänt när det gäller jämställdhet mellan könen under de senaste årtiondena, både i vardagslivet och i samhällslivet, tycks medieinnehållet inte hänga med. (Jarlbros, 2006)

Under 2006 valde Sveriges Television att satsa på serier med starka, spännande och självständiga flickor i huvudrollen. Och samma år startades de större barnens motsvarighet till *Bolibompa; Bobster*. *Bobster* sänds både i SVT1 och i Barnkanalen och har egna programledare. Syftet med *Bobster* är bland annat att modernisera och förnya barnutbudet. (www.svt.se, a)

Bolibompa, som har varit Sveriges Televisions program för de mindre barnen sedan 1987, har precis som *Bobster* egna programledare som kommenterar och hjälper barnen att bearbeta inslag och dagshändelser. Under den första halvtimmen i *Bolibompa*-blocket riktar man sig till de yngsta barnen. Den andra halvtimmen riktar man sig huvudsakligen till lågstadiet. (www.svt.se, a) Alla program som vi har undersökt från 2007 kommer från två *Bolibompa*-block och där presenterades följande program.

Världens största kör är ett sjunga-med-program för de yngsta barnen där en körledare uppmanar tittarna att sjunga med i ett antal barnvisor. I programmet har hon hjälp av en barnkör och pianisten Amadeus.

Den animerade dockfilmen *Lillgrisens dröm* handlar om en liten gris som drömmer om att få vara en spargris.

Dra mig baklänges är ett historieprogram för barn som handlar om sjuåriga Alpha som har en magisk tärning. Med hjälp av den kan hon resa bakåt i tiden för att ta reda på hur människorna levde förr i tiden. I det program som vi har tittat på tar Alpha reda på hur det var att vara prinsessa förr.

I *Allt och lite till* funderar och klurar Rut, Jonas och Vivian på smarta lösningar, och detta gestaltas i roliga sketcher och musikalnummer. Programmet som vi har undersökt hade

minnet som tema.

Lilla syster kanin är ett tecknat program som handlar om Storebror som passar sin lillasyster en hel dag medan mamma och pappa är ute på morotsjakt.

Den tecknade serien *Storkatt och Lillkatt* handlar om den nyfikna pojken Lillkatt som gillar att busa, till den vuxne Storkatts förtret. I programmet är Storkatt ute för att handla en kostym och Lillkatt är busig och rymmer.

I *Evas funkarprogram* tar Eva reda på hur saker och ting fungerar. I programmet som vi har undersökt pratar hon om anfallsvinkeln som med hjälp av luft- och lyftkraft får helikoptrar, flygplan och segelbåtar i rörelse.

Dr. Dog är ett tecknat program om en familjs hund som också är en doktor. I programmet hjälper Dr. Dog flickan Gerty med att få en köttätande växt att växa och bli stor, och den börjar växa så mycket att den ställer till problem för familjen.

2.6 Begrepp

Här har vi samlat de begrepp som är mest väsentliga i vår undersökning. Vi definierar vad de betyder och beskriver på vilket sätt vi har tänkt använda oss av begreppen för att det ska bli konsekvent i resten av uppsatsen.

2.6.1 Kön, genus och könsroll

Det pågår ständiga debatter om vad genus är för något. Många menar att begreppet inte behövs på svenska, utan att vi lika gärna kan säga kön. (Thurén red., 2002) Vi har dock valt att göra skillnad på kön och genus eftersom vi anser att det finns betydande skillnader begreppen emellan.

Historikern Yvonne Hirdman har definierat begreppen genom att kön är det biologiska

könet, alltså varje människas kropp, och genus är det sociala könet. Det är föreställningar, tolkningar, förväntningar och handlingar som förklarar vad flickor och pojkar, kvinnor och män, påstås vara på grund av sitt kön. Individer formas och formar sig därför till kvinna och man. (Hirdman, 2003)

Begreppet genus har samma betydelse som begreppet könsroll. Genus infördes i början av 1980-talet och har nu mer eller mindre ersatt ordet könsroll. Däremot markerar man att genus även står för mångfald där heterosexualitet ses som normen för genusordningen. Med det menas att man kan känna att man tillhör fler än ett genus. Eftersom det är omöjligt för oss att avgöra vilket genus någon känner sig som har vi valt att använda oss av begreppet könsroll då det begreppet bara ger utrymme för två kategorier. (www.ne.se, a)

2.6.2 Stereotyp

Begreppet stereotyp innebär att sociala eller fysiska karaktärsdrag hos en person väljs ut för att skapa information om en viss grupp. Olika individer indelas i olika grupper, och genom de egenskaper som denna individ får dras det slutsatser om personen beroende på vilken grupp den tillhör. Stereotyper skapas eftersom vi har svårt att se på varje individ som unik, och därför används stereotyper för att förenkla förståelsen om personen. Könsrollsstereotyper är en av de vanligaste stereotyperna eftersom karaktärsdragen är lätta att känna igen. (Kahn, 1996)

Könsrollsstereotyper är ofta något negativt. Men enligt medieforskaren Margareta Rönnberg behöver barn stereotyper för att de, på grund av övertydligheten, ska bli mer medvetna om de könsrollsval som finns. Genom upprepningen av stereotyper får barnen upp ögonen för det typiska i både medieinnehållet och verkligheten. Stereotyper inbjuder på så vis till ett ifrågasättande. (Rönnberg, 2000)

2.6.3 Könsidentitet

Vår identitet är en sammanflätning av likheter och skillnader i förhållande till andra människor. Vi har inte bara en identitet, utan vi har många identiteter som vi använder oss av vid olika tillfällen. Redan som barn får vi vår könsidentitet genom att vi delas in i två olika grupper – de med och de utan snopp. Sedan behandlas vi därefter på olika sätt. Skillnaden mellan könsidentitet och kön är att könsidentitet är det kön som man själv upplever att man har, oavsett vad andra anser. (Gripsrud, 2006)

3. TIDIGARE FORSKNING

I detta kapitel presenterar vi tidigare forskning om hur medierna förmedlar könsrollsmönster och hur väl representerade barn är i medierna. Här tar vi även upp en forskning om könsroller från olika årtionden, vilket är intressant eftersom vi också ska undersöka hur könsrollerna har utvecklats genom åren. Vi ska sedan använda oss av den tidigare forskningen som en jämförelse till vår egen undersökning.

3.1 Kön- och åldersfördelningen i barnprogram

Forskaren Ulla B. Abrahamsson gjorde en omfattande innehållsanalys 1980 för att kartlägga värderingsmönster i barnprogram. Hon kom bland annat fram till att de värderingar som var invävda i programutbudet var att män är viktigare än kvinnor. En fjärdedel av de studerade barnprogrammen var helt dominerade av pojkar och män och av de medverkande i programmen var endast 38 procent kvinnor. I de verklighetsnära barnprogrammen var det främst barn och ungdomar som förekom som huvudpersoner. Fördelningen av flickor och pojkar i huvudrollerna var ungefär likvärdig men i de fantasidominerade berättelserna var det framför allt pojkar och män som fanns i huvudrollerna. (Abrahamsson, 1983)

Under 2004 undersökte Cecilia von Feilitzen, forskare vid Södertörns Högskola, ett antal tecknade barnprogram i svensk tv ur ett könsrollsperspektiv. I studien kom hon fram till att hälften av programmen endast visade figurer av manligt kön. Den andra hälften av programmen hade figurer av båda könen, men en väldigt liten del av dessa program hade huvudrollsinnehavare som var av kvinnligt kön. (Jacobson, 2005)

I svensk tv motsvarar barn upp till sex år bara en åttondel av sin andel i verkligheten. Barn upp till 12 år motsvarar i sin tur ungefär en tredjedel. Det betyder att barn inte är jämnt representerade i medierna och ju yngre de är desto osynligare är de. De som istället är överrepresenterade i tv är personer mellan 24 och 45 år. Dessa förhållanden har till viss del lett till en negativ inställning hos barn mot äldre personer. Enligt Feilitzen fanns det

däremot inga studier om hur barns egen identitet och självkänsla påverkas av att de själva är underrepresenterade i medieinnehållet. I barnprogrammen är däremot barnen väl representerade. (v Feilitzen red., 1989)

3.2 Könscrollsmönster i Disney

Margareta Rönnberg har studerat Disneys tecknade långfilmer ur ett utvecklingsperspektiv mellan åren 1937 och 1998. Hon kom bland annat fram till att Disneyfilmerna har speglat den allmänna utvecklingen av dominerande könscrollsmönster. Hon såg att det hade blivit mer jämlik könsfördelning mellan huvudrollerna genom åren och att filmerna innehöll allt fler självständiga tonårstjejer och pojkarna var inte längre lika självständiga och macho. (Rönnberg, 2000)

3.3 Kritisk hållning till könscrollsbevarande tv

De flesta forskarna är överens om att det till viss del är negativt med alla de stereotyper som finns i medierna idag eftersom barn får sin könscrollsidentitet styrkt och bekräftad genom dem. Margareta Rönnberg ställer sig dock kritisk till att tv skulle vara könscrollsbevarande. Hennes forskning visar istället att tv på sikt gör barn mindre könscrollsstereotypa. Hon menar att även om flickor tittar på My Little Pony kan de fantisera om att befinna sig i en värld utan mammor, bebisar och matlagning. (Rönnberg, 1997, Werner, 1996)

4. TEORI

I det följande kapitlet tar vi upp de teoretiska utgångspunkter som vi använt oss av i vår undersökning. Vi har valt teorier som ska försöka förklara hur barns könsrollsidentitet kan påverkas av den bild som medierna presenterar och hur maktförhållandena i barnprogrammen påverkar vår syn på barn, och hur detta har förändrats genom åren.

4.1 Könsrollsteori

Eftersom medier är en del av det samhälle som vi alla ingår i, bidrar de till att skapa vår identitet. Det är den manliga könsrollen som dominerar medieinnehållet och det är medierna som har makt över könsrollssystemet, det vill säga isärhållningen av kvinnor och män. (Jarlbro, 2006)

När medieforskning med könsrollsperspektiv analyserar hur medier framställer kvinnor och män studeras alltså förhållandena och maktrelationerna mellan könen. Man tittar även på hur kvinnlighet och manlighet konstrueras. (Kleberg, 2006)

I begreppet könsrollssystem markeras att kvinna existerar i relation till man. På ett liknande sätt är det med generationssystemet, där barn existerar i relation till vuxen. Precis som i könsrollssystemet, där mannen är normen och kvinnan är avvikelsen, är den vuxne normen och barnet avvikelsen. Oavsett kön, social tillhörighet eller etnicitet befinner sig alla barn i den underordnade positionen. (Johansson, 2000)

Det är intressant att studera dessa maktförhållanden när man ser situationer där barn får möjlighet att utöva makt både över sig själva och över andra. Det är även viktigt att se hur medierna i sitt utbud skapar eller bidrar till att vidmakthålla en viss ordning vad gäller könsroller, som präglas av mannen (eller de vuxna) som norm. (Johansson, 2000, Kleberg, 2006)

4.2 Teorin om socialisation och könsroller

Socialisation är överföringen av samhällets eller en grupps kunskaper, normer och värderingar till individen. Teorin utgår ifrån att barnet lär sig sin könsroll av en vuxen nyckelperson, och barnet tvingas sedan att upprätthålla den rollen av föräldrar, kompisar, medier och många andra. (Davies, 2003, Johansson, 2000)

För barn är det en process att gå från det ofullkomliga barnet till att bli en färdig vuxen. Processen beskrivs oftast som en utveckling genom att den vuxne är aktiv och barnet är en passiv mottagare. Barnet kanske reagerar på och protesterar mot de vuxnas uppfostran och undervisning, men barnet har ingen roll i produktionen av sin egen sociala identitet. Socialisation är inte något som bara händer när föräldrar fostrar sina barn, utan de människor som barn möter, böcker de läser och tv-program de ser på påverkar dem på olika sätt och de fostras i den ena eller den andra riktningen. (Johansson, 2000)

Medierna är en del av könsrollsocialisationen, för genom dem får barnen sin könsrollsidentitet styrkt och bekräftad. Dagens medier förmedlar en nyhetsbild som starkt domineras av män och i underhållningsprogrammen är det traditionella och stereotypa uppfattningar om kvinnligt och manligt som ofta förs fram. Det blir extra viktigt att titta närmare på könsrollsocialisationen eftersom små barn ofta imiterar vad personer i tv säger och gör, och de identifierar sig framför allt med personer av samma kön. (v Feilitzen red., 1989, Werner, 1996)

4.3 Konstruktivistisk teori

Den konstruktivistiska teorin hävdar att verkligheten är socialt konstruerad, det vill säga att människors verklighet är en produkt av sociala utvecklingar. Konstruktivistiska analyser av könsrollsrelationer motiveras ofta av en jämställdhetssträvan och livnär av förhoppningar om att analysen ska kunna bidra till att mildra de studerade förhållandena. (Cromby red., 2001, www.ne.se, b)

Att se barndom som kulturellt konstruerad innebär att man ger utrymme för skillnad och förändring. Utifrån en begränsande utvecklingssyn som socialisationen står för kan det vara svårt att förklara sådana saker. Inom den nya barndomsforskningen anser man att barnen själva deltar i konstruktionen av sin barndom och vuxendom. Att barndom inte är naturgiven utan konstrueras av människor i historiska och sociala sammanhang är ett påstående i en konstruktivistisk analys. I forskningen har man uppmärksammat hur konstruktionen av barndom är ett uttryck för sociala dominansmönster, där en grupp individer missgynnas. (Johansson, 2000)

Det är alltså samhället som konstruerar det feminina och maskulina. Därmed fortsätter vi att separera kvinnor och män åt, där männen anses som mer betydelsefulla. I den här processen reflekterar inte bara medierna verkligheten, utan medierna bidrar även till konstruktionen av könsrollsstereotyper. Mediernas bidrag till detta är särskilt viktigt att studera med tanke på att barn ständigt har tillgång till olika sorters medier och kan då påverkas av den bild som medierna förmedlar. (Jacobson, 2005)

4.4 Diskursteori

I varje samhälle producerar man sin egen sanningsregim där vissa saker är möjliga att tänka och säga och kampen om vad som ska anses vara sant pågår ständigt. Makt är ingen egendom hos vissa personer eller grupper i samhället, utan det är något som finns överallt och är tillgänglig för alla och återges av alla. Makt utövas men ägs inte och all vår kunskap är ett resultat av maktkamper. (Johansson, 2000)

I de olika diskurserna som finns definieras individer till att tillhöra olika kategorier. Till exempel kategoriseras barn och kvinnor till de Andra. Att tillhöra den kategorin som oftast befinner sig både innanför och utanför en diskurs gör att deras förståelse och konstruktion av sig själva sker i relation till diskursen. I en diskurs använder sig individer av olika positioner som de kan gå in i och skaffa sig erfarenheter ifrån. När individer växlar mellan olika positioner växlar också personens maktposition. En underordnad position är inte alltid maktlös utan kan inta andra, mer maktfyllda positioner mot den

överordnade. (Johansson, 2000)

Utvecklingstanken är en diskurs där påståenden, begrepp och logik gör att vi uppfattar barn vi möter på ett visst sätt. På 1970-talet var det vanligt att man talade ned till barn och det var den vuxnes röst som dominerade. Den tonen har ersatts av att de vuxna lämnat större utrymme åt barnen. De får själva komma till tals och vara med att forma programmen och barn uppfattas som kompetenta och självständiga. Genom att undersöka hur maktförhållandena i barnprogrammen har förändrats genom åren kan man även se hur synen på barn har förändrats. (Johansson, 2000, Rydin, 2000)

4.5 Sammanfattning

De teorier som vi har presenterat kommer vi att använda oss av på olika sätt. Könnsrollsteorin, som tar upp könssrollssystemet och generationssystemet, kommer vi att använda när vi undersöker vem som tilldelas maktpositionen. Teorin om socialisation och könroller kommer att användas när vi ser till vilka stereotyper de olika karaktärerna innehar. Då teorin anser att barn lär sig vilka könroller som finns av samhällets normer kan det vara nog så viktigt att se om det är typiska könssrollsstereotyper som karaktärerna i barnprogrammen tilldelas eller om det finns alternativa stereotyper. Den konstruktivistiska teorin kommer därför in som en motpol eftersom den teorin anser att det är den tid vi lever i och det som är runtomkring oss som skapar vad som är manligt och kvinnligt just nu. Därför kan det vara viktigt att se om karaktärer i programmen passar in på typiska könssrollsstereotyper eller på stereotyper som är utmärkande för det motsatta könet för att på så vis ifrågasätta hur det manliga och kvinnliga könet bör vara. Diskursteorin ifrågasätter också maktpositioner där de normer som samhället har accepterat som rätt dominerar. Därför blir det intressant för oss att använda oss av teorin då vi ska undersöka vilka karaktärer som tilldelas de underordnande och överordnande positionerna, men även för att vi ska kunna se om synen på barn har förändrats genom åren.

5. UNDERSÖKNINGENS GENOMFÖRANDE

I detta kapitel redovisar vi vilken metod som vi har använt oss av. Dessutom redogör vi för urvalet av det empiriska materialet och hur vi har genomfört undersökningen. Vi avslutar kapitlet med ett kritiskt förhållande till vår metod.

5.1 Metod

För att besvara våra forskningsfrågor använde vi oss av en kvantitativ innehållsanalys. Undersökningen måste då präglas av objektivitet för att bli trovärdig och det betyder att det bör vila på en saklig argumentation. En innehållsanalys används för att dra slutsatser om innehåll och forskaren jämför i vilken utsträckning vissa väsentliga element förekommer. (Bergström & Boréus, 2005, Olsson & Sörensen, 2004, Østbye, 2004) I vårt fall är det innehållet i de barnprogram som vi valt ut och utifrån dem har vi dragit slutsatser om hur jämställdheten är i svenska barnprogram 1978, 1992 och 2007.

Som utgångspunkt till den kvantitativa innehållsanalysen ställde vi ett antal frågor till studiematerialet (se bilaga 2) och vi använde oss även av en stereotypmall (se bilaga 1).

5.2 Material

Vi har valt att undersöka program från 1978, 1992 och 2007 och vi utgick från det aktuella året 2007. Sedan hade vi tänkt gå 15 respektive 30 år tillbaka i tiden men det var svårt att få tag på flera sammanhängande barnprogram från 1977. De program som skickades till oss var från 1980-talet där bara vissa av programmen var repriserna från 1977. Därför valde vi istället 1978, för det året startade Statens ljud- och bildarkiv och från och med då började tv-kanalerna att skicka samtliga program dit. (Britta Pääjärvi, Statens ljud- och bildarkiv)

För att få ett bättre underlag till vår undersökning bestämde vi oss för att titta på flera barnprogram från två olika dagar från respektive år. Vi tog reda på vilka två dagar som

flest barn tittade på tv. Från 2007 fick vi denna information från MMS (Mediamätning i Skandinavien) och från 1992 fick vi informationen från Christina Forslund på Sveriges Televisions Publik- och Utbudsanalys (se bilagorna 3 och 4). Från 1978 kunde vi dock inte få fram någon sådan information, utan vi fick istället leta efter de dagar då barnprogrammen följde varandra eller dagar då det visades program som var minst en halvtimme långa. Detta gjorde vi för att det skulle bli jämförbart med programmen som vi hade valt från de andra åren, för de sändes som längre barnprogramblock.

Till vår kvantitativa undersökning har vi valt att endast räkna de personer som har en direkt inverkan på handlingen i programmen, alltså huvudroller och biroller. Karaktärer som står i bakgrunden och som inte deltar i handlingen räknas inte. Anledningen till detta är att det har varit svårt att analysera karaktärer som bara är med i några sekunder eller som inte säger något. Barn identifierar sig oftare med huvudrollsinnehavaren än med birollsinnehavare och då känns karaktärer med en ännu mindre roll än birollen mindre viktig att undersöka. (v Feilitzen red., 1989)

5.3 Undersökningen

Vi började undersökningen med att räkna karaktärerna. För att få ett konsekvent resultat ställde vi ett antal frågor (se bilaga 2) till vardera av programmen där vi har våra forskningsfrågor som utgångspunkt. När vi besvarade frågorna satt vi till en början enskilt medan vi tittade på programmen och räknade vad vi såg. Sedan bytte vi program med varandra och gjorde samma sak igen. Detta var en slags provomgång för oss då vi kunde ändra på vissa frågeställningar så de var lättare att besvara och vi kunde bestämma exakt vilka personer i programmen som vi skulle räkna. Efter det tittade vi på programmen tillsammans samtidigt som vi skrev ner det slutgiltiga resultatet. Slutligen sammanställde vi resultatet i tabeller, först program för program (se bilaga 5) och därefter totalt för vardera år.

För att se vilka stereotyper som förekom i programmen började vi med att utforma en mall (se bilaga 1). Vi läste tidigare forskning om stereotyper och inspirerades mest av en

mall som Margareta Rönnerberg (1997) har gjort med olika stereotyper från tv som barn har som förebilder. Vi har även tagit intryck av frilansjournalisten Maria Jacobsons (1998) kategoriseringar av typiska könsrollsstereotyper i barnreklam.

Vi undersökte hur karaktärerna såg ut och vad de hade för personlighet för att sedan se om de passade in på några av stereotyperna i mallen. Vid några enstaka tillfällen ansåg vi att vissa karaktärer inte passade in på några av stereotyperna och då redovisade vi det. Resultatet sammanställde vi i tabeller och då fick vi en översikt över vilka stereotyper som förekom flest gånger och vilka könsrollsstereotyper som var vanliga bland det andra könet.

För att se vilka personer som tilldelades maktpositionen analyserade vi om karaktären hade en auktoritär position, om karaktären hade något slags övertag till exempel mer kunskap än de andra och om någon av karaktärerna framstod som mindre värd än de andra.

5.4 Metodkritik

Eftersom vi endast har valt ut två dagar för varje undersökningsår går det inte att ge kunskap om hela tidsperioder. För att kunna generalisera krävs det att urvalet är gjort som en miniatyr av den stora massan. Men däremot kan vi utifrån vårt resultat generalisera om hur det såg ut de åren och därmed dra slutsatser om åt vilket håll det pekar mot.

I kvantitativa undersökningar måste reliabiliteten (tillförlitligheten) kontrolleras. Med det menas att mätningarna ska vara korrekt gjorda och urvalet ska vara representativt för undersökningen. (Thurén, 2006) Med förutsättningen att göra denna c-uppsats på tio veckor har vårt urval varit så stort som möjligt för att vi ska hinna med att slutföra arbetet. Vi anser att det är viktigare att kunna gå in på djupet i programmen än att försöka hinna med så många som möjligt bara för att få kvantiteten. För att få mer tyngd i undersökningen valde vi därför de två dagar på året som flest barn tittade på barnprogram i Sveriges Television.

Att vi valt ett år från en tioårsperiod kan också anses som snävt eftersom resultatet inte kan spegla hur hela den perioden såg ut. Vår avsikt är dock inte att ge ett resultat för ett helt årtionde utan att återge hur framställningen av flickor och pojkar i barnprogram såg ut under de tre år som vi avsett att undersöka.

Den kvantitativa innehållsanalysen får ofta kritik för att man inte kan tolka och på djupet förstå innehållets betydelse. Metoden kritiseras även för att man endast studerar vissa delar av innehållet och på så sätt kan man riskera att förlora helhetsperspektivet. Däremot ökar möjligheten till hållbara jämförelser mellan till exempel olika tidsperioder och eftersom vi ska göra en sådan jämförelse tyckte vi att den kvantitativa metoden passade utmärkt. (Ekström & Larsson red., 2000) Dessutom tolkar vi materialet med stöd av de teorier som vi tidigare tagit upp. Detta kan visserligen också kritiserars eftersom vi har valt bort vissa teoretiska perspektiv som skulle kunna vara användbara till analysen. Vi anser dock att det är viktigt att kraftigt sälla bland de teorier som finns för att det ska bli begripligt och greppbart både för oss och för läsaren. Därför har vi valt de teorier som bäst förklarar det ämne som vi studerar och som på så vis kan vara till hjälp vid vår analys.

Vi har valt att endast räkna de karaktärer som har en direkt inverkan på handlingen och det kan möjligtvis ge en sned bild av hur många av varje kön som är med i barnprogrammen. Till en början hade vi som ambition att räkna alla som syntes, men redan under det första programmet insåg vi hur svårt det var att räkna de som bara fanns med i bakgrunden. Det var oftast svårt att definiera av vilket kön de var och därför valde vi att begränsa oss till karaktärer med inverkan på handlingen.

6. RESULTAT

I detta kapitel tar vi upp vårt resultat av undersökningen. För att göra det på ett tydligt och läsbart sätt redovisar vi först resultatet år för år och därefter sammanfattar vi vad vi kommit fram till för att se om det finns några skillnader åren emellan.

En del av undersökningen har vi valt att redovisa i tabellform. I de två första tabellerna för respektive år använder vi oss av klasserna Flickor, Pojkar, Kvinnor, Män, Vet ej kön men barn, Vet ej kön men vuxen och Vet ej kön eller ålder. I klassen Flickor har vi valt att placera alla av det kvinnliga könet som vi uppskattar som yngre än 13 år. De personer som är 13 år eller äldre och är av det kvinnliga könet har vi klassat som Kvinnor. Samma åldersindelning har vi sedan gjort för Pojkar respektive Män. I klassen Vet ej kön men barn och Vet ej kön men vuxen har vi placerat de personer som vi inte kunnat avgöra kön på. I klassen Vet ej kön eller ålder placeras de karaktärer som vi inte har kunnat definiera varken ålder eller kön på.

I den tredje tabellen består klasserna av de olika könsrollsstereotyper som vi har funnit i programmen.

6.1 Totalt 1978

Från 1978 tittade vi totalt på fyra program från två olika dagar. Den första dagen sändes *Fem myror är fler än fyra elefanter* och det programmet var 30 minuter långt. Den andra dagen var det tre kortare program som visades; *Totte badar*, *Fem dagar med Lisa* och *Kalles klätterträd*. Sammanlagt varade dessa program i en halvtimme och samtliga program presenterades av en och samma programpresentatör.

Nedan följer en tabell över det totala antalet medverkande i de program som vi har undersökt från 1978.

Tabell 1. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i programmen 1978

	Antal	Procent
Flickor	11	18,5 %
Pojkar	9	15 %
Kvinnor	10	17 %
Män	21	35,5 %
Vet ej kön men vuxen	1	2 %
Vet ej kön eller ålder	7	12 %
Totalt	59	100 %

Från tabellen kan man utläsa att det är betydligt fler Män än Kvinnor i programmen, men det framgår även att det är något fler Flickor än Pojkar. Om man slår ihop klasserna Flickor och Kvinnor blir det tillsammans ett antal på 21 (35,5 procent) vilket kan jämföras med klasserna Pojkar och Män som tillsammans blir 30 (51 procent). Det betyder att det manliga könet dominerar trots att antalet Flickor är fler än antalet Pojkar.

Ser man till förhållandet mellan barn och vuxna är det något fler vuxna än barn. Sammanlagt är det 20 barn (34 procent) medan de vuxna uppgår till 32 personer (54 procent). Det man kan utläsa från de här siffrorna är att det är ungefär samma förhållande mellan det kvinnliga och manliga könet som det är mellan barn och vuxna. Det kvinnliga könet utgör 35,5 procent och antalet barn uppgår till 34 procent. Det manliga könet utgör 51 procent och de vuxna uppgår till 54 procent.

När vi räknade antal medverkande som hade en huvudroll i programmen kom vi fram till följande:

Tabell 2. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i huvudroller 1978

	Antal	Procent
Flickor	1	6 %
Pojkar	2	11,5 %
Kvinnor	4	23,5 %
Män	10	59 %
Totalt	17	100 %

Flickor och Kvinnor utgör tillsammans 5 huvudroller (30 procent) och Pojkar och Män

12 huvudroller, det vill säga hela 70 procent. Även bland huvudrollerna dominerar det manliga könet. Dessutom är det en övervikt av vuxna i huvudrollerna med hela 82 procent av det totala. En förklaring till detta kan vara att hälften av den programtid som vi undersökt från 1978 bestod av *Fem myror är fler än fyra elefanter* där alla huvudroller spelas av vuxna.

Vi undersökte även vem som tilldelades maktpositionen i programmen och fann att i de program där det förekommer personer med både kvinnligt och manligt kön i stora roller var maktförhållandet dem emellan relativt jämnt. I *Fem myror är fler än fyra elefanter* var det exempelvis ofta den vuxna kvinnan Eva och hennes manliga motspelare Magnus som delade på makten. I samtliga fall utom två var det huvudrollsinnehavaren som var i maktposition och personerna hade ofta makt eftersom de hade mer kunskap om något än de andra. Återigen kan vi ta ett exempel ur *Fem myror är fler än fyra elefanter* där Magnus retar sin medspelare Brasse på grund av att han inte förstår vad bokstaven D är för något. Andra maktförhållanden som vi kunde urskilja i programmen var förhållandet mellan barn och föräldrar, där föräldrarna sa till sina barn att det var dags att göra något. Även om barnen protesterade blev det till slut som föräldern hade sagt. Detta såg vi bland annat i *Fem dagar med Lisa* där Lisas mamma ropade på henne och sa att hon skulle bada och tvätta håret, men Lisa ville rita klart först. Till slut blev det dock som hennes mamma sagt. Det framgick inte i något av programmen att barnet skulle vara mindre värt än den vuxne bara för att hon eller han var barn.

Nedan följer en tabell över det totala antalet könsrollsstereotyper som vi fann i programmen.

Tabell 3. Antal könsrollsstereotyper 1978

Stereotyper	Kvinnligt kön	Manligt kön
Vitsmakaren (Manlig stereotyp)	-	7
Vännen/Hjälparen (Manlig stereotyp)	2	2
Modern (Kvinnlig stereotyp)	2	2
Den självständiga kvinnan (Kvinnlig stereotyp)	1	2
Ensamvargen (Manlig stereotyp)	-	2
Skönheten (Kvinnlig stereotyp)	1	-
Ej stereotyp	1	1

När vi tittade efter könsrollsstereotyper fann vi att den mest dominerande stereotypen 1978 var Vitsmakaren. En person som vi tyckte passade in på Vitsmakaren var Magnus i *Fem myror är fler än fyra elefanter*. Han var i regel rolig, kunnig, pratsam, kvicktänkt och retsam. Vi fann att två huvudrollsinnehavare och en biroll inte passade in på några stereotyper. Det var sex personer som passade in på stereotyper som enligt vår mall är typiska för det motsatta könet. Eva i *Fem myror är fler än fyra elefanter* var en av två kvinnor som vi placerade som den typiskt maskulina stereotypen Vännen/Hjälparen och två män passade in på den feminina Modern. En av dessa var Morfar i *Kalles klätterträd* som lärde Kalle att virka och han lagade mat och läste böcker för honom.

6.2 Totalt 1992

Från 1992 tittade vi totalt på åtta program från två olika dagar. Under båda dagarna var det *Björnes Magasin* som var huvudprogrammet och i det programmet presenterade Björne och hans vän tre kortare program för vardera dag. Den första dagen var det *Gretas TV program show*, *Musen och Mandolin* och *Pingu*. Den andra dagen var det *Allihop*, *Storken Alexander* och *David Larsson dirigerade kinesisk dans*. Respektive dag höll barnprogrammen tillsammans på i 30 minuter.

Tabellen nedan visar det totala antalet medverkande i programmen 1992.

Tabell 4. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i programmen 1992

	Antal	Procent
Flickor	3	6 %
Pojkar	4	8 %
Kvinnor	11	21,5 %
Män	31	60,5 %
Vet ej kön men vuxen	2	4 %
Totalt	51	100 %

Det skilde bara en person mellan Flickor och Pojkar för att det skulle vara helt jämlikt, men det var betydligt fler Män än Kvinnor som medverkade i programmen. När vi summerar Flickor och Kvinnor blir antalet 14 (27,5 procent) och för Pojkar och Män blir det 35 (68,5 procent). Det är alltså det manliga könet som starkt dominerar i

programmen.

Förhållandet mellan barn och vuxna är ännu mindre jämlikt. Det är 7 barn (14 procent) medan de vuxna står för det största antalet med 44 personer, det vill säga hela 86 procent av det totala antalet medverkande.

Antalet medverkande som hade en huvudroll i programmen 1992 presenteras i tabellen nedan.

Tabell 5. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i huvudroller 1992

	Antal	Procent
Flickor	2	25 %
Pojkar	2	25 %
Kvinnor	-	-
Män	4	50 %
Totalt	8	100 %

Det var 2 Flickor (25 procent) och 2 Pojkar (25 procent) som huvudrollsinnehavare. Det fanns inga kvinnor i huvudrollerna överhuvudtaget, men däremot 4 män, alltså hela 50 procent. Det betyder att 75 procent av huvudrollerna var av det manliga könet och endast 25 procent var av det kvinnliga. Förhållandet mellan barn och vuxna är 50 procent barn och 50 procent vuxna. Det är med andra ord exakt jämställt på den punkten i programmen från 1992.

I de program som hade personer med både kvinnligt och manligt kön i stora roller var det en stor variation mellan vem som tilldelades makten. I två av programmen delade de båda könen på makten jämnt emellan sig. I ett program var det en självständig och oblyg flicka som själv hade all makt, både över andra barn och över vuxna. Det var Greta i *Gretas TV program show* där hon var programledare och den som förde handlingen framåt. Det var två vuxna män med och tävlar i programmet och Greta sa åt dem vad de skulle göra och hur det gick för dem i tävlingen. Framför Greta satt dessutom en publik som applåderade och jublade åt allt hon sa. I de resterande två programmen var det två män och en kvinna som i egenskap av föräldrar var i maktposition. Ett exempel på det var pappan i

programmet *Pingu* där han skällde på Pingu när han klantade till det för sig. I programmet *Allihop* anser vi att flickan Britta framställdes som mindre värd än sina föräldrar eftersom det ständigt var föräldrarnas behov som gick först. De köpte allt Britta pekade på för att slippa umgås med henne. I de andra programmen kunde vi inte se att barnen framställdes som mindre värda än de vuxna.

De stereotyper som förekom i programmen från 1992 redovisar vi i tabellen nedan.

Tabell 6. Antal könsrollsstereotyper 1992

Stereotyper	Kvinnligt kön	Manligt kön
Den självständiga kvinnan (Kvinnlig stereotyp)	3	2
Vännen/Hjälparen (Manlig stereotyp)	1	4
Modern (Kvinnlig stereotyp)	2	1
Vitsmakaren (Manlig stereotyp)	-	2
Den fogliga flickan (Kvinnlig stereotyp)	2	-
Skönheten (Kvinnlig stereotyp)	2	-
Projektören (Manlig stereotyp)	-	1
Den hemlige fantomen (Manlig stereotyp)	-	1
Ensamvargen (Manlig stereotyp)	-	1
Ej stereotyp	-	1

De två dominerande stereotyperna 1992 var Den självständiga kvinnan och Vännen/Hjälparen. Ett exempel på Den självständiga kvinnan var Greta i *Gretas TV program show*. Hon var bestämd, aktiv, framåt och vuxen till sättet. En person som vi klassade som Vännen/Hjälparen var Adele i *Storken Alexander*. Vi tyckte att hon passade in på den stereotypen eftersom det enda som vi fick se av henne var när hon hjälpte sin man med att bygga färdigt deras bo. Vi hittade en person i programmen som vi inte tyckte passade in på några av stereotyperna från vår mall. Av alla de stereotyper som vi hittade var det fyra personer som passade in på stereotyper som är typiska för det motsatta könet, till exempel två män som vi placerade som Den självständiga kvinnan. En av dessa var Alexander i *Storken Alexander*. Han byggde hela familjens bo på egen hand och han var aktiv och intelligent.

6.3 Totalt 2007

Från 2007 tittade vi återigen på totalt åtta program från två olika dagar. Den första dagen sändes *Världens största kör*, *Lillgrisens dröm*, *Dra mig baklänges* och *Allt och lite till*. Den andra dagen var det *Lilla syster kanin*, *Storkatt och Lillkatt*, *Evas funkarprogram* och *Dr.Dog*. Sammanlagt varade dessa program i en timme vardera dag och programmen presenterades av en programpresentatör.

Nedan följer en tabell över det totala antalet medverkande i barnprogrammen 2007.

Tabell 7. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i programmen 2007

	Antal	Procent
Flickor	11	13 %
Pojkar	17	19,5 %
Kvinnor	22	25 %
Män	34	39 %
Vet ej kön men barn	1	1 %
Vet ej kön eller ålder	2	2,5 %
Totalt	87	100 %

I tabellen kan man se att det är något fler Pojkar än Flickor och att det även är fler Män än Kvinnor i programmen. Om vi slår ihop klasserna Flickor och Kvinnor blir det tillsammans 33 personer (38 procent), vilket man kan jämföra med klasserna Pojkar och Män som tillsammans blir 51 (58,5 procent). Det betyder att det var fler av det manliga könet som medverkade i barnprogrammen.

Om man ser till förhållandet mellan barn och vuxna är det betydligt fler vuxna än barn. Sammanlagt är det 29 barn (33 procent) medan de vuxna uppgår till 56 personer (64,5 procent) av de medverkande. Precis som under 1978 var det under 2007 ungefär samma förhållande mellan det kvinnliga och manliga könet som mellan barn och vuxna. Det kvinnliga könet utgjorde till exempel 38 procent och antalet barn utgjorde 33 procent.

Tabellen nedan visar antalet medverkande i huvudroller 2007.

Tabell 8. Antal flickor, pojkar, kvinnor & män i huvudroller 2007

	Antal	Procent
Flickor	3	23 %
Pojkar	4	31 %
Kvinnor	3	23 %
Män	3	23 %
Totalt	13	100 %

Det var 13 personer som hade en huvudroll i programmen. Av dem var 3 Flickor, 3 Kvinnor, 3 Män och 4 Pojkar. Det innebär att det var väldigt jämt mellan könen och mellan antalet barn och vuxna i huvudrollerna. Sammanlagt var det en klart jämnare könsfördelning av huvudrollerna än av det totala antalet medverkande i programmen. Det var dock fortfarande fler av det manliga könet (54 procent), även om det var med minsta möjliga marginal.

I samtliga program var det någon av de personer som hade huvudrollen som också tilldelades makten. När det var flera huvudrolls innehavare i ett och samma program var det huvudrolls innehavaren med mest kunskap som hade makt över handlingen, och vid två av dessa tillfällen var den personen den äldsta av dem. Ett exempel på detta var Storebror i *Lilla syster kanin*. Storebror var huvudrolls innehavaren och tilldelades makten just på grund av att han var den mest kunnige av honom och hans lillasyster. Mest kunnig var han eftersom han var betydligt äldre än Lillasyster. I de program där det fanns personer av både det kvinnliga och manliga könet i stora roller var det ungefär lika många av båda könen som var i maktposition. Under 2007 var det inte någon gång som de båda könen delade på makten emellan sig, utan det var antingen det kvinnliga eller manliga könet som tilldelades makten. I *Allt och lite till* var det till exempel flickan Vivian som hade makten över en annan flicka och en pojke eftersom det var hon som bestämde när de spelade spel. När de sedan skulle lösa ett problem var det Vivian som beslutade om vad de andra skulle göra och de lyssnade på vad hon sa. I ett av programmen framställdes barnet som mindre värt än den vuxne. Det var i *Storkatt och Lillkatt* som den vuxne Storkatt på ett oförskämt sätt slängde sina kläder på barnet Lillkatt för att sedan be honom att inte stå i vägen. Dessutom hyste han ständigt misstankar om att Lillkatt skulle göra något som han inte fick.

Tabellen nedan visar att de stereotyper som förekom flest gånger i programmen från 2007 och de två dominerade var återigen Den självständiga kvinnan och Vännen/Hjälparen.

Tabell 9. Antal könsrollsstereotyper 2007

Stereotyper	Kvinnligt kön	Manligt kön
Den självständiga kvinnan (Kvinnlig stereotyp)	4	1
Vännen/Hjälparen (Manlig stereotyp)	-	5
Vitsmakaren (Manlig stereotyp)	1	3
Modern (Kvinnlig stereotyp)	2	1
Skönheten (Kvinnlig stereotyp)	2	-
Hönshjärnan (Kvinnlig stereotyp)	1	1
Den fogliga flickan (Kvinnlig stereotyp)	1	-
Häxan (Kvinnlig stereotyp)	1	-
Ensamvargen (Manlig stereotyp)	-	1
Hushållsmini (Kvinnlig stereotyp)	1	-
Lillhjärten (Manlig stereotyp)	-	1
Projektören (Manlig stereotyp)	-	1
Bruden (Kvinnlig stereotyp)	1	-

En typisk variant av Den självständiga kvinnan var Eva från *Evas funkarprogram*. Hon är aktiv, påhittig och intelligent, och hon klarar av allt på egen hand. Vännen/Hjälparen passade utmärkt in på Storebror i *Lilla syster kanin*. Hans främsta uppgift är att hjälpa sin lillasyster med de vardagliga sysslorna som att få mat i magen och att sätta på sig skorna. I programmen fann vi inte någon som inte var en stereotyp. Däremot var det fyra personer som passade in på stereotyper som är typiska för det motsatta könet. Till exempel placerade vi den manlige Dr. Dog som Modern eftersom han var väldigt omtänksam och gjorde allt han kunde för att hjälpa barnen i familjen.

6.4 Skillnader mellan åren

I följande tabell har vi räknat på förhållandet mellan de olika könen, förhållandet mellan barn och vuxna, förhållandet mellan könen i huvudroller och förhållandet mellan barn och vuxna i huvudroller från samtliga år. För att det inte ska bli för många siffror har vi här valt att endast redovisa i procentform. De karaktärer som vi inte har kunnat avgöra

kön och/eller ålder på redovisas inte här och därför uppgår inte summan till 100 procent på samtliga rader.

Tabell 10. Antal medverkande i barnprogrammen 1978, 1992 & 2007

	1978		1992		2007	
Flickor & Kvinnor/ Pojkar & Män	35,5 %	51 %	27,5 %	68,5 %	38 %	58,5 %
Barn/Vuxna	34 %	54 %	14 %	86 %	33 %	64,5 %
Flickor & Kvinnor i huvudroller/ Pojkar & Män i huvudroller	30 %	70 %	25 %	75 %	46 %	54 %
Barn i huvudroller/ Vuxna i huvudroller	18 %	82 %	50 %	50 %	54 %	46 %

Det man kan utläsa från tabellen är att 1992 skiljer sig mycket från de andra två åren. Vad gäller antalet medverkande i programmen är det betydligt fler av det manliga könet under 1992. Även antalet vuxna är betydligt mycket större under det året. Det år som utmärker sig när det kommer till jämlikhet bland huvudrolls innehavarna är 2007 där det nästintill är jämlikt. Anmärkningsvärt är annars att resultatet från 1978 och 2007 är oerhört lika varandra i de två första kategorierna. Som vi tidigare nämnt påminner procentenheten för det kvinnliga könet och för Barn om varandra under åren 1978 och 2007. Man kan även se samma förhållande mellan det manliga könet och Vuxna under de åren.

När det kommer till antalet medverkande Barn respektive Vuxna i programmen var det återigen under 1992 som det var minst jämställt. Endast 14 procent av dem som vi har räknat var barn. Däremot var det exakt jämställt mellan könen i huvudrollerna det året. Även under 2007 var det relativt jämnt mellan könen i huvudrollerna, medan det under 1978 var en stor dominans av vuxna huvudrolls innehavare. Som vi har nämnt tidigare beror detta förmodligen på att hälften av de program som vi har undersökt från 1978 bestod av *Fem myror är fler än fyra elefanter* där alla huvudroller spelades av vuxna.

När vi undersökte vem som tilldelades makten i programmen kunde vi se att den som hade mest kunskap också var den som hade makten i programmen 1978, och dessa personer var i samtliga fall vuxna. I programmen från 1992 kunde vi inte se några klara

mönster när det kom till maktförhållandena. Men 2007 var det i samtliga program huvudrollsinnehavaren som hade makten och när det förekom flera huvudroller i samma program var det den äldre som bestämde. I de program från 1978 där det förekom personer med både kvinnligt och manligt kön i stora roller var maktförhållandet dem emellan relativt jämnt. Från 1992 kunde vi återigen inte hitta några direkta mönster och från 2007 var det ungefär lika många av båda könen som hade makten.

I tabellen nedan presenterar vi alla de könsrollsstereotyper som förekommer i programmen som vi har undersökt.

Tabell 11. Antal könsrollsstereotyper 1978, 1992 och 2007

Stereotyper	1978		1992		2007	
	F/K	P/M	F/K	P/M	F/K	P/M
Vännen/Hjälparen (MS)	2	2	1	4	-	5
Den självständiga kvinnan (KS)	1	2	3	2	4	1
Vitsmakaren (MS)	-	7	-	2	1	3
Modern (KS)	2	2	2	1	2	1
Skönheten (KS)	1	-	2	-	2	-
Ensamvargen (MS)	-	2	-	1	-	1
Ej Stereotyp	1	1	-	1	-	-
Den fogliga flickan (KS)	-	-	2	-	1	-
Projektören (MS)	-	-	-	1	-	1
Hönshjärnan (KS)	-	-	-	-	1	1
Hushållsmini (KS)	-	-	-	-	1	-
Lillhjärten (MS)	-	-	-	-	-	1
Den hemlige fantomen (MS)	-	-	-	1	-	-
Häxan (KS)	-	-	-	-	1	-
Bruden (KS)	-	-	-	-	1	-

F= Flickor, K= Kvinnor, P= Pojkar, M= Män, MS= Manlig stereotyp, KS= Kvinnlig stereotyp

Gemensamt för alla åren var att en av de två mest förekommande stereotyperna var Vännen/Hjälparen, vilket tabellen nedan visar. 1992 och 2007 var den andra av de två mest förekommande stereotyperna Den självständiga kvinnan och 1978 var det Vitsmakaren som var i topp. Från 1978 var det tre personer som inte passade in på någon av stereotyperna, 1992 var det en person och från 2007 kunde vi inte hitta någon som inte var en stereotyp. 1978 var det sex personer som passade in på stereotyper som är typiska

för det motsatta könet, bland annat placerade vi två kvinnor som den typiskt maskulina stereotypen Vännen/Hjälparen. 1992 var det fyra personer, till exempel två män som vi placerade som Den självständiga kvinnan. 2007 var det också fyra personer som passade in på stereotyper som är typiska för det motsatta könet. Till exempel placerade vi den manlige Dr. Dog som Modern.

Vår undersökning visar att det inte var helt jämställt mellan könen under något av de år som vi har analyserat. Som mest jämställt var det under 1978, tätt följt av 2007. Under båda åren var ungefär fyra av tio av de medverkande flickor och kvinnor, jämfört med sex av tio pojkar och män. Detta resultat stämmer bra överens med Ulla B. Abrahamssons (1983) studie från 1980 som också visade att ungefär fyra av tio av de medverkande var flickor och kvinnor. Dessvärre var det sämre med jämställdheten i de program som vi har undersökt från 1992 då knappt tre av tio av de medverkande var flickor och kvinnor.

7. SLUTSATSER OCH DISKUSSION

I det följande diskuterar vi kring vårt resultat och vi drar slutsatser till tidigare forskning och till våra teorier. Vi avslutar kapitlet med att ge förslag till fortsatt forskning inom ämnet.

7.1 När jämställdhet är i fokus märks det i barnprogrammen

När vi började med vår studie hade vi redan förkunskap om att det under 1970-talet genomfördes en rad olika reformer för att det skulle bli mer jämlikt i samhället. Därför trodde vi att resultatet skulle visa att jämställdheten i programmen under 1978 var relativt god med tanke på att jämställdhetstanken då var jämförelsevis ny. Sedan hade vi förhoppningar om att det under 1992 skulle vara mer jämlikt än under 1978 eftersom man då hade haft många år på sig att förbättra förhållandet med en kraftig dominans av män i medieinnehållet (Jarlbros, 2006). Att det inte var så i de studerade barnprogrammen är förargligt men inte oförklarligt. Under 1980- och 1990-talet mattades jämställdhetsarbetet av något (Rydin, 2000) och enligt Madeleine Kleberg (2006) har tidskontexten betydelse för mediernas könsrollspresentation. För 2007 hoppades vi på en kraftig förbättring mot åren innan, speciellt mot 1978 som är nästan 30 år tillbaka i tiden. Under denna 30-årsperiod borde det ha hunnit hänt en hel del. Men resultatet visar att könsfördelningen i programmen från 1978 till och med är något bättre än i programmen från 2007. En förklaring till detta har vi svårt att se men möjligen har det ett samband med tidskontexten. Vi kan tänka oss att jämställdhetsfrågan ligger högre på agendan 2007 jämfört med 1992, men att ämnet ändå inte är tillräckligt viktig för att det skulle ha blivit en större förändring. Våra förhoppningar om att jämställdheten i programmen skulle ha gått från bra till bättre till bäst infriades alltså inte.

I Cecilia von Feilitzens studie från 2004 framgår det att en väldigt liten del av programmen som hon undersökte hade en huvudrollsinnehavare som var av kvinnligt kön. (Jacobson, 2005) Vi såg samma slutresultat från åren 1978 och 1992. 1978 var 3 av tio huvudrollsinnehavare av det kvinnliga könet och 1992 blev klyftan mellan könen

större då det endast var en fjärdedel av huvudrollsinnehavarna som var av det kvinnliga könet. Däremot kunde vi se att Sveriges Televisions satsning på serier med starka, spännande och självständiga flickor som huvudrollsinnehavare under 2006 (www.svt.se, a) gav resultat för 2007, för då var det nästintill jämlikt mellan könen som huvudrollsinnehavare. Den slutsats som man kan dra från 1970-talets starka strävan att få det jämställt och från 2006 satsningar på jämställdhet i huvudrollerna är att om man ständigt arbetar med en fråga ger det resultat. Det krävs dock att ämnet inte glöms bort eller blir omodernt, utan alla måste aktivt arbeta med jämställdhet eftersom ett jämställt samhälle inte blir till av sig självt. Margareta Rönnerbergs (2000) studie om Disneys tecknade filmer visar att det har skett en utveckling mot en mer jämlik könsfördelning mellan huvudrollerna. Dessutom kunde hon se allt fler självständiga tonårstjejer, och pojkar som inte följde det typiska machoidealet. Som vi tidigare nämnt har vi sett en del självständiga flickor, men de har funnits under alla de år som vi har studerat. Några machopojkar eller machomän har vi inte funnit i några av programmen. Därför kan vi inte påstå att vi ser samma utveckling som Rönnerberg vad gäller hur stereotyperna har utvecklats genom åren.

7.2 Alternativa könsroller i barnprogrammen

En av de två mest förekommande stereotyperna under samtliga undersökningsår var Vännen/Hjälparen. Detta ser vi inte som något överraskande eftersom vi kan ana att det i de flesta sagor och berättelser finns en person bredvid huvudrollsinnehavaren som stöttar och hjälper till. 1992 och 2007 var den andra av de två mest förekommande stereotyperna Den självständiga kvinnan. Egenskaperna för denna stereotyp är mycket vanliga och därför tror vi även här att det oftast finns en person från vilken saga eller berättelser som helst som har dessa egenskaper. Det som istället var överraskande var att det inte bara var kvinnliga karaktärer som var Den självständiga kvinnan utan vi hittade flera manliga karaktärer som passade in på denna stereotyp. Även till stereotypen Modern fann vi manliga karaktärer som passade in. Detta kan vi koppla till Margareta Rönnerbergs (2000) studie där hon fann flera pojkar som inte följde machoidealet. På grund av detta resultat anser vi även att det är svårt att avgöra vilka stereotyper som är typiskt feminina och

maskulina. 1978 var Vitsmakaren en av de största stereotyperna. Det hade troligtvis att göra med att vi undersökte ett avsnitt ur *Fem myror är fler än fyra elefanter*, där humor finns i nästan varje scen. Men precis som vi fann manliga karaktärer bland typiska feminina stereotyper, fann vi även kvinnliga karaktärer som passade in på typiska manliga stereotyper. En av dessa är just Vitsmakaren. Även Vännen/Hjälparen, som klassas som en manlig stereotyp, fann vi kvinnliga karaktärer som passade in på. Det är inte heller speciellt märkvärdigt eftersom det finns många flickor och kvinnor som är både hjälpsamma och roliga.

Eftersom barn får sin könsrollsidentitet styrkt och bekräftad genom medierna (Werner, 1996) känns det extra viktigt att de tilldelas en variation i framställningen av människor. Karaktärer som går över de typiska könsrollsstereotypernas gränser kan möjligen ge barn flera uppfattningar om hur man kan vara, så de inte enbart får se hur man bör vara bara för att man har ett kvinnligt eller manligt kön. Eftersom små barn ofta identifierar sig med personer av samma kön (v *Feilitzen red., 1989*) kan karaktärer som är av ett visst kön, men som inte är typiskt stereotyp för sitt kön, ge en bättre syn på hur man eventuellt kan vara. Detta har vi sett exempel på under alla tre år då det fanns karaktärer som passade in på stereotyper som var typiska för det motsatta könet. Margareta Rönnerberg (2000) anser att barn behöver typiska stereotyper för att de med hjälp av övertydligheten bli mer medvetna om de könsrollsval som finns. Hon menar att stereotyper lockar till ett visst ifrågasättande och att om barn är typiskt könsrollsstereotypa som små betyder inte det att de inte kan fantisera om det som är typiskt för det andra könet. Vi tror inte heller att det är skadligt för barn med typiska könsrollsstereotyper. Vi anser dock att det är viktigt att det finns en variation av olika människotyper i barnprogrammen så att barnen kan se att det är okej att vara den man är och inte bara den feminina Skönheten eller den maskulina Fantomen. (se bilaga 1)

7.3 Synen på barn har förändrats

När vi undersökte vem som tilldelades makten i de program där det har förekommit både barn och vuxna kom vi fram till att det under 1978 och 2007 var de vuxna som var i

maktposition i samtliga program. 1992 var det något mer jämställt mellan barn och vuxna. I två av programmen 1992 var det barnets föräldrar som hade makt och i ett fall var det en flicka. Totalt var det alltså inte många barn som fick möjlighet att utöva makt, vare sig över sig själva eller över andra. Vi tror att det har ett starkt samband med generationssystemet som menar att barn existerar i relation till de vuxna. Det är den vuxne som är normen och barnet befinner sig i en underordnad position. (Johansson, 2000)

Generationssystemet kan vi också ana i resultatet för antalet medverkande barn och vuxna. Jämställdheten dem emellan var klart sämst under 1992 då det endast var 14 procent barn. Bäst var det återigen 1978 med 34 procent barn. Ett annat samband som vi kan se i vår undersökning är att förhållandet mellan barn och vuxna i huvudroller har blivit betydligt mer jämställt efter 1978. 1992 var det exakt lika många vuxna som barn och 2007 var det något fler barn i huvudrollerna. I kapitlet om tidigare forskning har vi tagit upp att barn upp till sex år bara motsvarar en åttondel av sin verkliga andel i medieinnehållet. (v Feilitzen red., 1989) Eftersom barn förekommer så pass lite i medieutbudet anser vi att det är viktigt att de åtminstone får synas i barnprogrammen. Vi kan tänka oss att barn i vissa fall känner sig som mindre värda än de äldre eftersom de inte får det utrymme som de har rätt till. Vi har dessutom svårt att förstå varför inte fler huvudrollsinnehavare är barn. Som vi tog upp i resultatet kan de dåliga siffrorna från 1978 beror på att hälften av de program som vi har undersökt bestod av *Fem myror är fler än fyra elefanter* där alla huvudroller spelas av vuxna. En annan anledning kan vara den samhällssyn som fanns om barn under respektive år. På 1970-talet var det exempelvis vanligt att man talade ned till barnen och det var den vuxne dominerade. Den tonen har under åren ersatts av att de vuxna lämnat större utrymme åt barnen. (Rydin, 2000)

Vi hade förhoppningar om att vi i Sverige hade kommit längre med jämställdheten än vad vi har gjort. Vår undersökning visar istället att Sveriges Television, under de år som vi har studerat, vidmakthåller den könsrollsordning som präglas av mannen och de vuxna som norm, som även Kleberg (2006) konstaterar. Vi anser att det är först när man vet hur flickor och pojkar framställs som man kan ifrågasätta och göra något åt det eventuella

problemet. Precis som det många gånger är med en konstruktivistisk analys av könsrollsrelationer har vi förhoppningar om att våra analyser ska bidra till att ytterligare uppmärksamma problemet för att man sedan ska kunna mildra förhållandena.

7.4 Förslag till vidare forskning

Under tiden som vi har arbetat med vår uppsats har vi fått kunskap om att det har gjorts väldigt mycket forskning om barn och barnprogram de senaste trettio åren, men det finns även mycket mer som kan studeras. När vi nu har gjort vår undersökning hittade vi en hel del nya spår som skulle kunna vara intressanta att följa upp. Ett område som känns viktigt att studera är framställningen av flickor, pojkar, kvinnor och män i barnprogrammen i de största svenska kanalerna, eftersom barnen i Sverige har tillgång till mer än bara Sveriges Television. Det skulle med andra ord vara en jämförelse mellan Sveriges Television, TV3, TV4 och Kanal 5. Vi har inte hittat några grundliga studier om detta. Vår uppfattning är dock att Sveriges Televisions program är betydligt mer jämställda än de övriga kanalernas på grund av att de andra kanalerna köper in fler barnprogram än vad de själva producerar. Men vi har som sagt inte hittat någon forskning om det.

Att göra en liknande studie som vi har gjort men med ett annat urval är också något som skulle vara intressant. Exempel på ett annat urval skulle kunna vara att undersöka flera år än tre, att analysera flera dagar per år eller att välja ett annat sätt att räkna karaktärerna. Vi tycker även att man skulle kunna göra en liknande studie som vi har gjort om barnprogram men med fokus på minoritetsgrupper, till exempel handikappade.

Vi valde att definiera barn som 12 år och yngre och vuxna som 13 år och äldre, men man skulle kunna göra fler åldersindelningar. Man skulle till exempel även kunna titta på hur tonåringar och människor över 65 år framställs i barnprogrammen.

Att forska om vilken effekt barnprogram har på barn skulle också vara ett intressant ämne. Det kan nog vara svårt att genomföra men det skulle vara viktigt att se hur mycket barn påverkas av vad de ser på tv.

8. REFERENSER

8.1 Skriftliga källor

Abrahamsson, Ulla B (1983). *Människor och samhälle i tv-fiktion för barn och ungdom. Delrapport 1*. Stockholm: Sveriges Radio, PUB, nr 7.

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (2005). *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text – och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Browyn, Davies (2003). *Hur flickor och pojkar gör kön*. Stockholm: Liber.

Cromby, John (red.) & Nightingale, David J. (2001). *Socialkonstruktionistisk psykologi: en kritisk analys av teori och praktik*. Lund: Studentlitteratur.

Ekström, Mats & Larsson Larsåke (red.) (2000) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur.

Feilitzen, Cecilia von (red.), Filipson, Leni, Rydin, Ingegerd & Schyller, Ingela (1989). *Barn och unga i medieåldern. Fakta i ord och siffror*. Stockholm: Rabén och Sjögren.

Filipson, Leni & Rydin, Ingegerd (1989). *Ung med tvåan, ett med Björne. Barnens tittande under första året med Kanal 1 och TV 2*. Stockholm: Sveriges Radio, PUB, nr 3.

Gripsrud, Jostein (2006). *Mediekultur, mediesamhälle*. Uddevalla: Mediaprint.

Hadenius, Stig & Weibull, Lennart (2003) *Massmedier: en bok om press, radio & TV*. Stockholm: Bonnier.

Hirdman, Yvonne (2003). *Genus – om det stabila föränderliga former*. Malmö: Liber.

Jacobson, Maria (1998). "Hur skildras barn reklam?" I *Drömprinsen och Glamourgullet*.

Om könsschabloner i barnreklam. Jönköping: Konsumentverket.

Jacobson, Maria (2005). *Young people and gendered media messages.* Göteborg: International Clearinghouse on Children, Youth and Media. Nordicom.

Jarlbro, Gunilla (2006). *Medier, genus och makt.* Lund: Studentlitteratur.

Johansson, Barbro (2000). *Kom och ät! Jag ska bara dö först. Datorn i barns vardag.* Göteborg: Etnologiska föreningen i Västsverige.

Jönsson, Annelis (1985). *TV- ett hot eller en resurs för barn? En longitudinell studie av relationen mellan TV och skola.* Malmö: Liber.

Kahn, Kim Fridkin (1996). *The political consequences of being a woman: how stereotypes influence the conduct and consequences of political campaigns.* New York: Columbia University Press.

Kleberg, Madeleine (2006). *Genusperspektiv på medie- och kommunikationsvetenskap.* Stockholm: Högskoleverket i samarbete med Nationella sekretariatet för genusforskning.

Olsson, Henny & Sörensen, Stefan (2004) *Forskningsprocessen: kvalitativa och kvantitativa perspektiv.* Stockholm: Liber

Rydin, Ingegerd (2000). *Barnens röster. Program för barn i Sveriges radio och television 1925-1999.* Värnamo: Stiftelsen Etermedierna i Sverige, nr 15.

Rönnerberg, Margareta (2000). *Varför är Disney så populär? Man föds inte till barn - man blir det.* Göteborg: Nordicom.

Rönnerberg, Margareta (1997). *TV är bra för barn.* Stockholm: Ekerlid.

Thurén, Britt-Marie (red.) & Hamberg, Katarina (2002). *Genus vägar - en antologi om genusforskning*. Malmö: Liber.

Thurén, Torsten (2006) *Vetenskapsteori för nybörjare*. Stockholm: Liber

Werner, Anita (1996). *Barn i TV-åldern*. Lund: Studentlitteratur.

Østbye, Helge (2004). *Metodbok för medievetenskap*. Malmö: Liber.

8.2 Internetkällor

Nationalencyklopedin a (2007-11-20). Genus [WWW document]. URL
http://www.ne.se/jsp/search/article.jsp?i_sect_id=181336&i_history=1

Nationalencyklopedin b (2007-11-05). Konstruktionism [WWW document]. URL
http://www.ne.se/jsp/search/article.jsp?i_art_id=1264276&i_word=social%20konstruktion&i_h_text=1&i_rphr=social%20konstruktion

SVT a (2007-11-01). Sveriges Televisions public serviceredovisning 2006 [WWW document]. URL http://svt.se/content/1/c6/78/24/43/SVTPSR2006_huvudrapport.pdf

SVT b (2007-10-30). 2000-talet [WWW document]. URL
<http://svt.se/svt/jsp/Crosslink.jsp?d=46905>

Wikipedia a (2007-11-01) Sveriges Television [WWW document]. URL
http://sv.wikipedia.org/wiki/Sveriges_Television

Wikipedia b (2007-10-29). Barnprogram [WWW document]. URL
http://sv.wikipedia.org/wiki/Barnprogram#P.C3.A5_TV

8.3 Muntliga källor

Forslund, Christina, SVT Publik- och Utbudsanalys, 2007-10-29

Pääjärvi, Britta, Statens ljud- och bildarkiv, 2007-11-02

8.4 Övriga källor

Sveriges Televisions tittarsiffror 2007, från Mediamätning i Skandinavien

Bilaga 1: Könrollsstereotyper

Feminina könrollsstereotyper:

- 1 **Skönheten** har ett feminint och vårdat yttre. Hon är modemedveten och hon vet hur man sminkar sig. Hon är envis, bestämd och ibland bortskämd.
- 2 **Bruden** behöver beskydd och säkerhet. Hon är påverkingsbar, vacker, omtänksam, god, glad och trevlig.
- 3 **Modern** bryr sig om alla i sin omgivning och förser familjen med mat. Hon är hjälpsam och omtänksam och håller ihop familj, hem och närmiljö. Hon står med glädje tillbaka för andra och tänker allra sist på sig själv.
- 4 **Den självständiga kvinnan** är aktiv, påhittig, ironisk och intelligent. Hon har bra jobb och klarar det mesta på egen hand. Hon ingår dock ofta i en större gemenskap och hon är attraktiv men på ett mer vuxet vis.
- 5 **Häxan** är självupptagen, kall och hänsynslös.
- 6 **Den fogliga flickan** är svag och åtråvärd och har ett gott hjärta. Hon vill vara alla till lags och underordnar sig frivilligt auktoriteter eftersom det garanterar henne säkerhet. Hon är glad och alla tycker om henne.
- 7 **Hönshjärnan** är tjatig, virrig, korkad och osjälvständig. Därför är hon i behov av att räddas av någon, som hon sedan ställer till det för.
- 8 **Hushållsmini** använder sin skaparkraft på ett effektivt sätt och hennes intressen är uteslutande privatlivet. Hon kommer bra överens med pojkar.

Maskulina könrollsstereotyper:

- 1 **Ensamvargen** är oftast för sig själv medan han funderar på livet i stort. Han kan vara djupsinnig och han kan förvandla sig från svag till stark.
- 2 **Den hemlige Fantomen** är ofta ensam och han verkar för gemenskapens bästa, men han är inte någon yrkesräddare. Det är han som ställer allt till rätta. Han är intelligent och skicklig. Han befinner sig oftast i bakgrunden och många vet inte vem han är.
- 3 **Vännen/Hjälparen** är samarbetsvillig och alltid beredd att hjälpa andra. Man kan

- lita på honom och för honom är vänskapen viktig.
- 4 **Vitsmakaren** har hjärna och humor. Han klarar av sina egna problem med munvighet, händighet och kvicktänkthet. Humor kan vara den dominerande egenskapen och han är den som beskrivs som en pajas. Han kan ha en tendens till att retas med andra.
  - 5 **Projektören** är hängiven det uppdrag som världen har gett honom eller som han har gett sig själv. Han har ett bra självförtroende och tar initiativ, han agerar när det krävs och kan vara hänsynslös när det gäller den egna prestige eller de personliga målen.
  - 6 **Lillhjärten** är utåtriktad och han gillar äventyrliga upptåg. Han är en busig charmör som gillar nya spännande miljöer.

Bilaga 2: Frågor till den kvantitativa innehållsanalysen

- 1 Hur många flickor är med i programmet?
- 2 Hur många pojkar är med i programmet?
- 3 Hur många kvinnor är med i programmet?
- 4 Hur många män är med i programmet?
- 5 Vem har huvudrollen?
- 6 Vem tilldelas maktpositionen?
- 7 Vilka stereotyper förekommer?

Bilaga 3: Topplista 1992 barnprogram

SVT - Topplista barn 3 - 6 år 1992

Datum	Kanal	Starttid	Vdag	Längd	Titel	3-6 år
1992-09-12	1	18:30	6	25	EMIL I LÖNNEBERGA	100,0
1992-01-13	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	100,0
1992-01-20	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	100,0
1992-01-03	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	100,0
1992-02-20	1	18:15	4	30	BJÖRNES MAGASIN	100,0
1992-12-09	2	17:45	3	30	KLASSES JULKALENDER	94,1
1992-04-06	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	93,8
1992-11-11	1	18:15	3	30	BJÖRNES MAGASIN	93,8
1992-11-23	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	93,3
1992-10-29	1	18:45	4	75	DISNEYKLUBBEN	93,3
1992-10-19	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	93,3
1992-05-08	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	92,9
1992-04-13	1	18:15	1	25	SAGAN OM PAPPAN OCH	92,9
1992-02-24	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	90,9
1992-09-14	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	90,0
1992-02-17	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	90,0
1992-01-15	1	18:15	3	30	BJÖRNES MAGASIN	90,0
1992-02-11	1	18:30	2	10	DET ÄR SÅ TREVLIGT M	90,0
1992-02-11	1	18:15	2	15	HUGOS HISTORIER	90,0
1992-02-10	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	90,0
1992-01-14	1	18:15	2	15	TRASSELSUDD	88,9
1992-02-13	1	18:45	4	30	PIPPI LÅNGSTRUMP	88,9
1992-01-17	1	18:15	5	30	BJÖRNES MAGASIN	88,9
1992-02-07	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	88,9
1992-02-07	1	18:15	5	30	BJÖRNES MAGASIN	88,9
1992-01-09	1	18:50	4	25	PIPPI LÅNGSTRUMP	88,9
1992-01-24	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	88,9
1992-01-14	1	18:30	2	10	DET BLÅ HUSET	88,9
1992-11-19	1	18:45	4	75	DISNEYKLUBBEN	88,9
1992-10-09	1	18:15	5	30	BJÖRNES MAGASIN	88,2
1992-12-04	2	17:45	5	30	KLASSES JULKALENDER	88,2
1992-12-08	2	17:45	2	30	KLASSES JULKALENDER	88,2
1992-03-03	1	18:15	2	15	CLOWNEN OCH SNARKOFA	88,2
1992-10-22	1	18:45	4	75	DISNEYKLUBBEN	87,5
1992-01-31	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	87,5
1992-04-03	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	87,5
1992-02-14	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	87,5
1992-11-16	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	87,5
1992-10-30	1	18:15	5	30	BJÖRNES MAGASIN	87,5
1992-11-09	1	18:15	1	30	BJÖRNES MAGASIN	86,7
1992-03-27	1	19:00	5	60	DISNEYDAGS	86,7
1992-12-03	2	17:45	4	30	KLASSES JULKALENDER	86,7

1992-10-08	1	18:45	4	75	DISNEYKLUBBEN	85,7
1992-09-02	1	18:15	3	30	PIPPI PELIKAN ÅTER I	85,0
1992-12-21	2	17:45	1	30	KLASSES JULKALENDER	83,3
1992-10-16	1	18:15	5	30	BJÖRNES MAGASIN	83,3
1992-02-21	1	18:15	5	60	DISNEYDAGS	83,3
1992-11-14	1	18:30	6	30	EMIL I LÖNNEBERGA	83,3

Bilaga 4: Topplista 2007 barnprogram

SVT - Topplista barn 3 - 6 år 20070101 - 20071028

Datum	Kanal	Starttid	Vdag	Längd	Titel	3-6 år
2007-01-15	1	18:46	1	13	DR DOGG	43,1
2007-01-15	1	18:33	1	13	EVAS FUNKARPROGRAM	41,9
2007-01-09	1	18:32	2	27	ALLT OCH LITE TILL	41,2
2007-01-10	1	18:45	3	14	KLISTER	41,0
2007-01-15	1	18:25	1	6	GODA RÅD	40,9
2007-10-22	1	18:28	1	5	EBB OCH FLO	40,7
2007-01-09	1	18:17	2	15	DRA MIG BAKLÄNGES	39,3
2007-10-26	1	18:37	5	18	HÄXAN SURTANT	38,6
2007-01-16	1	18:30	2	30	ALLT OCH LITE TILL	38,4
2007-10-26	1	18:56	5	2	WALLACE OCH GROMIT MAGNIF	38,1
2007-10-18	1	18:25	4	5	PINGU	37,9
2007-10-11	1	18:25	4	6	PINGU	37,8
2007-10-23	1	18:20	2	11	LAURAS STJÄRNA	37,7
2007-01-08	1	18:46	1	12	DR DOGG	37,5
2007-01-29	1	18:33	1	4	DAGENS RAMSA	37,3
2007-01-08	1	18:31	1	15	EVAS FUNKARPROGRAM	37,1
2007-10-22	1	18:34	1	24	ALLT OM DJUR	36,9
2007-01-03	1	18:22	3	13	LILLA SPÖKET LABAN	36,8
2007-02-14	1	18:24	3	7	SMÅ SPÖKEN	36,7
2007-01-03	1	18:35	3	24	ENERGIKAMPEN	36,6
2007-02-19	1	18:30	1	5	DAGENS RAMSA	36,6
2007-10-26	1	18:29	5	7	FÅRET SHAUN	36,5
2007-01-08	1	18:28	1	2	HERR MASK ÄR BÄST	36,4
2007-10-23	1	18:33	2	13	SEASIDE HOTELL	36,3
2007-10-22	1	18:02	1	23	NICKE NYFIKEN	36,3
2007-02-08	1	18:31	4	4	HERR MASK ÄR BÄST	36,2
2007-02-13	1	18:31	2	29	ALLT OCH LITE TILL	36,2
2007-02-08	1	18:41	4	4	DAGENS RAMSA	36,2
2007-01-10	1	18:30	3	15	FELICIAS MAGISKA RING	35,9
2007-02-14	1	18:32	3	13	KOLLA GUD	35,9
2007-02-08	1	18:27	4	4	RITSAGOR	35,8
2007-01-11	1	18:37	4	22	DEN FABULÖST FESTLIGA FARMEN	35,8
2007-10-23	1	18:46	2	13	REKORDBYRÅN	35,7
2007-01-29	1	18:15	1	18	RÄKNA MED SKÄGG	35,6
2007-02-19	1	18:35	1	9	ORKESTERN OCH BARN SOM KOMPONERAR	35,5
2007-10-23	1	18:14	2	6	SMÅKRYP	35,4
2007-02-06	1	18:33	2	26	ALLT OCH LITE TILL	35,4
2007-01-06	1	18:46	6	13	JIMS VINTER	35,2
2007-08-27	1	18:27	1	5	EBB OCH FLO	35,2
2007-04-18	1	18:44	3	14	KLISTER	35,2
2007-10-22	1	18:58	1	1	DR DOGG	34,9
2007-01-09	1	18:12	2	4	LILLGRISENS DRÖM	34,9

2007-01-08	1	18:21	1	7	KATTRESAN	34,9
2007-08-27	1	18:35	1	23	TINTIN	34,8
2007-10-15	1	18:27	1	5	EBB OCH FLO	34,7
2007-05-21	1	18:47	1	12	DR DOGG	34,6
2007-10-25	1	18:26	4	5	PINGU	34,4
2007-04-18	1	18:31	3	13	HJÄRNKONTORET	34,4

Bilaga 5: Tabeller program för program

1978-10-22, *Barnprogram i TV 2 med Fem myror är fler än fyra elefanter*

Programpresentatör

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	0	0 %
Män	1	100 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Fem myror är fler än fyra elefanter

	Antal	Procent
Flickor	9	19 %
Pojkar	7	15 %
Kvinnor	7	15 %
Män	17	36 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	7	15 %
Totalt	47	100 %

1978-12-27, *Barnprogram i TV 2 med blandade program*

Programpresentatör

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	0	0 %
Män	1	100 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Totte

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	1	100 %
Kvinnor	0	0 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Fem dagar med Lisa

	Antal	Procent
Flickor	1	50 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	1	50 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	2	100 %

Kalles klätterträd

	Antal	Procent
Flickor	1	14 %
Pojkar	1	14 %
Kvinnor	2	29 %
Män	2	29 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	1	14 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	7	100 %

1992-01-13, Bolibompa med Björnes Magasin

Björnes Magasin

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	0	0 %
Män	2	100 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	2	100 %

Allihop

	Antal	Procent
Flickor	1	33,3 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	1	33,3 %
Män	1	33,3 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	3	100 %

Storken Alexander

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	2	20 %
Män	6	60 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	2	20 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	10	100 %

David Larsson dirigerade kinesisk dans

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	1	100 %
Kvinnor	0	0 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

1992-02-20, *Bolibompa* med *Björnes Magasin*

Björnes Magasin

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	0	0 %
Män	2	100 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	2	100 %

Gretas TV program show

	Antal	Procent
Flickor	1	4 %
Pojkar	2	8 %
Kvinnor	5	21 %
Män	16	67 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen		
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	24	100 %

Musen och Mandolin

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	2	50 %
Män	2	50 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	4	100 %

Pingu

	Antal	Procent
Flickor	1	20 %
Pojkar	1	20 %
Kvinnor	1	20 %
Män	2	40 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	5	100 %

2007-01-09, *Bolibompa* med blandade program

Programpresentatör

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	1	100 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Världens största kör

	Antal	Procent
Flickor	3	50 %
Pojkar	1	16,6 %
Kvinnor	1	16,6 %
Män	1	16,6 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	6	100 %

Lillgrisens dröm

	Antal	Procent
Flickor	1	20 %
Pojkar	3	60 %
Kvinnor	0	0 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	1	20 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	5	100 %

Dra mig baklänges

	Antal	Procent
Flickor	1	10 %
Pojkar	1	10 %
Kvinnor	4	40 %
Män	4	40 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	10	100 %

Allt och lite till

	Antal	Procent
Flickor	3	14 %
Pojkar	2	9,5 %
Kvinnor	10	48 %
Män	6	28,5 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	21	100 %

2007-01-15, *Bolibompa* med blandade program

Programpresentatör

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	0	0 %
Män	1	100 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Lilla syster Kanin

	Antal	Procent
Flickor	2	10,5 %
Pojkar	4	21 %
Kvinnor	2	10,5 %
Män	9	47,5 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	2	10,5 %
Totalt	19	100 %

Storkatt och Lillkatt

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	1	8 %
Kvinnor	0	0 %
Män	11	92 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	12	100 %

Evas funkarprogram

	Antal	Procent
Flickor	0	0 %
Pojkar	0	0 %
Kvinnor	1	100 %
Män	0	0 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	1	100 %

Dr. Dog

	Antal	Procent
Flickor	1	9 %
Pojkar	5	46 %
Kvinnor	3	27 %
Män	2	18 %
Vet ej kön men barn	0	0 %
Vet ej kön men vuxen	0	0 %
Vet ej kön eller ålder	0	0 %
Totalt	11	100 %